
Milan byl jedním z nejvzdělanějších sociologů

Milan byl jedním z nejvzdělanějších sociologů

LIDOVÉ NOVINY

21.8.2012 Lidové noviny Strana 9 Názory, autor: JIŘINA ŠIKLOVÁ

V neděli večer zemřel doma, ve svém křesle, Milan Petrušek. Měla bych k jeho jménu dopsat řadu titulů, protože byl docentem a profesorem Karlovy univerzity, ale na to on si stejně nepotrpěl. Úplně stačí, když napíšu, že Milan Petrušek je - vlastně byl - jeden z nejvzdělanějších sociologů v této zemi.

Vystudoval v Brně, později v šedesátých letech pracoval na prvních výzkumech o stratifikaci naší společnosti u Pavla Machonina a zakládal, spolu s dalšími, první katedru sociologie na Filozofické fakultě v Praze. Jako první se zabýval sociometrií a podle jeho textů se přednáší dodnes.

Pochopitelně, po roce 1968 byl politicky nepohodlný, a tak byl „odklizen“ někam do knihovny. Ten čas dokonale využil, aniž tušil, že za pár let tyto znalosti využije opět jako pedagog. V té době, když mu bylo něco před čtyřicet let, dostal taky první infarkt a ležel s ním v Thomayerce. Ani se nedivím, musel toho hodně vydržet, a taky vydržel.

Tehdy nejen četl, především zahraniční sociologii často přes překlady z polštiny, ale taky vydával v samizdatu Sociologický obzor. Tam psal články pod různými pseudonymy a reflektoval beletrii z hlediska sociologie. Na opětovnou dráhu vysokoškolského učitele byl dokonale připraven. Nejvíce mu totiž chyběl kontakt se studenty, protože rád přednášel.

Byl opravdu rozený pedagog. Dovedl vypointovat přednášku tak, že studenti začali dobrovolně hledat další a další texty, aby, jak říkali, před Petruskem nevypadali hloupí.

Po převratu v roce 1989 se vrátil na FF UK, pak založil s dalšími Fakultu sociálních věd a učil také na Fakultě humanitních studií. Byl prvním předsedou Masarykovy sociologické společnosti. Jeho předposlední kniha, Společnosti pozdní doby, je tou nejnáročnější učebnicí, kterou jsem kdy držela v ruce. Jeho poslední kniha, napsaná s kolegou Janem Balonem, Společnost naší doby, vyšla vloni a je beznadějně rozebraná.

Jeho manželku Alenu Miltovou znám celá desetiletí a i kvůli tomuto člověku, který byl vedle Milana doslova v posledních minutách jeho života, je mně nesmírně líto, že již zemřel. Alespoň žeměl rychlou, krátkou a snad i hezkou smrt.